

I midten af 80'erne tiltrådte Folketingets Finansudvalg forskerrekruiteringsplanen. Et vigtigt formål med planen var at sikre forskningsfornyelsen, herunder en jævn aldersfordeling.

Som følge af en opbremsning i antallet af ordinære videnskabelige stillinger gennem en længere periode, var der til opslåede adjunktstillinger et meget stort antal ældre højt kvalificerede ansøgere. Selv om der i ansøgerfeltet var yngre forskere, havde disse vanskeligt ved at blive foretrukket, fordi der var tale om en meget skærpet konkurrencesituation.

Nu er det endda sådan, at man ved tildeling af en adjunktstilling ikke skal lægge vægt på den samlede dokumenterede videnskabelige produktion, men på forskningspotentialet, som naturligt nok også må ses i forhold til forskningsslængden.

Selv med denne formulering havde bedømmelsesudvalgene vanskeligt ved at se bort fra de forskere, som havde en lang meriteringsliste. I virkeligheden ville det være naturligt, om der havde været lektorstillinger, som denne gruppe kunne søge. Men dem var der færre af. Derfor fik vi en »gøgeunge«-effekt.

Da vi derfor i 1993 reviderede stillingsstrukturen, indsatte vi 8-års-reglen, der lød således: »medmindre særlige forhold gør sig gældende, bør adjunkten ved ansættelse ikke have en kandidatalder på over 8 år«.

Der var således mulighed for at pege på særlige forhold, der gav mulighed for at fravige reglen.

Udmiddelbart er det min vurdering, at de 8 år udmærket kan give mulighed for at få børn, gennemføre en forskeruddannelse og erhverve andre erfaringer af relevans for en videnskabelig karriere. Man skal jo huske på, at den gennemsnitlige kandidatalder ligger i intervallet 27-30 år. Lægges 8 år til, så får vi altså adjunktansættelser i et interval helt op til 38 år.

Dertil kommer, at vi i den nu nedlagte SU-ordning for ph.d.-stipendiater åbnede mulighed for 1 års barselsorlov, således at det netop skulle være muligt i stipendieforløbet at forene familiestiftelse med en forskeruddannelse.

Bestemmelsen var indført for at undgå en »gøgeunge«-effekt – og for at give de unge en chance for at komme frem – uanset køn.

Af debatten kan man forstå, at bestemmelsen ikke har levet op til sit formål – og jeg ønsker ikke, at den videreføres ved den forestående revision af stillingsstrukturen, – men jeg synes,

spørgeren skal være oplyst om baggrunden for bedre at kunne tage stilling til det fremførte synspunkt.

Ad spm. nr. S 705

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jan Køpke Christensen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketings-tidende 1997-98, forhandlingerne side 2959, lød således:

Til indenrigsministeren (8/12 97) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at Dansk Flygtningehjælp har lejet en villa i Gentofte til 12.000 kr. om måneden til at huse en flygtningefamilie?«

Supplerende svar (6/2 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Dansk Flygtningehjælp har oplyst, at man ikke med sikkerhed kan identificere det omtalte lejemål på grundlag af artiklen i BT den 7. december 1997. Dansk Flygtningehjælp har indgået flere lejemål i Gentofte, men kun ét, hvor lejen svarer til den nævnte. I den pågældende ejendom er lejen 11.700 kr. om måneden.

Dansk Flygtningehjælp har endvidere oplyst, at det har været en forudsætning for indgåelse af lejemålet, at der kan bo mere end én familie, og at dette vilkår er medtaget i lejekontrakten. Der bor aktuelt 13 personer i lejemålet.

Det bemærkes, at sagen om indgåelse af det omhandlede lejemål i overensstemmelse med de gældende retringslinier ikke har været forelagt Indenrigsministeriet.

Ad spm. nr. S 706

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jan Køpke Christensen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketings-